

at Ministeren, ikke kunde sætte Pris paa, at Forhandlingen førtes videre. Deri tager det ærede Medlem dog fejl. Jeg ser meget vel, at dette Lovforslag, hvis det overhovedet kan ventes vedtaget ved denne Behandling, ikke kan blive vedtaget i en Form, der nogenlunde fyldestgør mine Ønsker. Men jeg ser alligevel deri en Udflugt til, at der vil blive noget tilbage i Lovforslaget, nemlig Hovedbestemmelsen om Koncessionsgivelse. At det kan ventes, at der dertil vil knyttes mindre heldige Bilskaar, er en anden Sag, men jeg sætter dog saa megen Pris paa, at selve Lovforslaget vedtages i Dag, fordi der ellers ikke er affaaet en mulig fremtidig Forhandling, og jeg vilde beklage, om dette skete. Altsaa jeg kan finde mig i at se Lovforslaget vedtaget her i en Skikkelse, som jeg ikke ganske kan være glad ved, men det er noget, jeg kan vente, det er jo et ret sædvanligt Tilfælde, det er noget, jeg er vant til, men derved er en fremtidig Forhandling med dette og det andet Ting ikke affaaet, og det vil jeg sætte Pris paa. Det ærede Medlem siger, at dette Forslag har været en Hindring for Forhandlingen om Jærnbaneforslag. Det er ikke rigtig set, og det ærede Medlem ved jo ogsaa meget godt, at der har været ret god Flugt i Forhandlingen om disse Forslag i den senere Tid. Om de kunne føre til noget Resultat, kan jeg naturligvis ikke sige. Men det ærede Medlem forveksler her to Ting. Det ærede Medlem forveksler Muligheden af at forhandle disse Sager her i Tinget, naar de indbringes ved privat Initiativ, og saa at Ministeren indbringer dem. Det ærede Medlem kan jo ikke miskende, at naar Ministeren her har fremlagt Lovforslaget om Koncessionsgivelse, saa kan han ikke samtidig indbringe andre Lovforslag om Koncessionsgivelse. Man kan ikke gaa to Veje, og det ærede Medlem ved jo — det kan konstateres allerede fra langt tilbage i Samlingen — at der har været forelagt Forslag om Jærnbaner, jeg husker ikke, hvilket det var — det blev forelagt ret tidligt i Samlingen — hvor Ministeren har taget Del i Forhandlingen, og at han altsaa ikke paa noget Punkt har affaaet Forhandlingen eller været med til at affære Forhandlingen. Om der kan komme noget ud af denne Forhandling, er jo et andet Spørgsmaal. Det er ikke udelukket, at Tinget kunde ønske at gaa den Vej at forhandle de indbragte særlige Forslag, naar man har mindre Tro til, at dette Forslag kan gennemføres, men deraf følger jo ikke, at Ministeren selv kan tage Initiativ til at tage en anden Stilling, saa længe dette Forslag foreligger. Det fore-

kommer mig, at der er Udflugt til, at der kan komme adskillige Jærnbanelovforslag til at vandre jævnsides med dette, og jeg ser ikke, at der i og for sig kan være noget i Besen for det. Jeg har derfor Interesse i, at Lovforslaget føres videre. Med Hensyn til den Beregning, det ærede Medlem fremsatte, skal jeg kun gøre den Bemærkning, at det ærede Medlem regnede alene med private Lovforslag, hvor der gives Tilskud fra Statens Side, og ikke med Statsbane-forslag, hvor hele Bekostningen udredes fra Statens Side. Naar disse tages med, vil man utvivlsomt komme til andre Tal og til en anden Balance end den, det ærede Medlem kom til.

Ordføreren (Claußen): Ja, jeg skal ikke komme ind paa de vidtløftige politiske Ræsonnementer, som Forhandlingen allerede har givet Anledning til; men det ærede Medlem for Holbæk Amts 5te Valgkreds (Korsgaard) kom med nogle temmelig varme Betragtninger over Statslaan, som jeg dog kunde have lyst til at slaa lidt koldt Vand over. Jeg vil sige, at jeg er en stor Ven af, om vi kunde komme ud over denne Stillestaan med Bygning af Jærnbaner, som vi have haft i de sidste Aar. Det vilde være ønskeligt, om vi kunde komme til at begynde, thi det viser sig jo, at der opdækker Projekt paa Projekt, og dersom vi vedtage dem efterhaanden ud over et længere Tidsrum, saa vilde det have sin store Betydning, ikke alene for Udredelsen af de Udgifter, som ville medgaa dertil, men ogsaa af Hensyn til de Arbejder, som skulle udføres, og da navnlig for den store Arbejderbefolkning her i Landet. Men trods det er jeg dog i Djebkløbet betænkelig ved at tage saa varmt paa Laaneparagraffen som det ærede Medlem for Holbæk Amts 5te Valgkreds, og jeg skal sige ham hvorfor. Det ærede Medlem nævnte selv, at der var maaste en Uengsteligthed til Stede hos mange her for at komme ud til Valg efter at have vedtaget en saadan Laaneparagraf, og ikke mindst hos dem, mente han, som jærlig vare med i den nuværende moderne Politik. Jeg personlig nærer ikke en saadan Uengstelse, men jeg finder ikke, at den vilde være fuldstændig uberettiget; ikke af Hensyn til Repræsentanternes egne Stilling, men af Hensyn til Valgerne. Thi det er næppe rigtigt, naar man staar overfor et Valg, at træffe Afgørelsen om et saa vigtigt Spørgsmaal som om Laan til Jærnbaner, under Forhold hvor Regeringen egenmægtig har brugt Statskassens Penges snart til Bunden af Kassen. Det er ikke